فیزیک زمین و فضا، دوره ۴۲، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۵، صفحهٔ ۲۲۱ – ۲۳۲

توموگرافی دوبُعدی سرعت گروه موجهای ریلی در پهنهٔ شمالغربی فلات ایران

هوشمند زندی' و حبیب رحیمی^{۲*}

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه فیزیک زمین، مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران ۲.استادیار، گروه فیزیک زمین، مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران، ایران

(دریافت: ۹۳/۱۰/۲۸، پذیرش نهایی: ۹۴/۱۱/۱۱)

چکیدہ

هدف از این تحقیق بهدست آوردن نقشههای توموگرافی دوبعدی سرعت گروه موجهای ریلی برای پهنهٔ شمال غربی فلات ایران است. برای این کار از دادههای زمین لرزمهای محلی مربوط به بازهٔ زمانی ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۳ ثبت شده در ۱۰ ایستگاه باند پهن پژوهشگاه بین المللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله استفاده شد. ابتدا خمهای پاشندگی مُد اساسی موج ریلی با استفاده از روش پردازش تکایستگاهی بر آورد شد. در روش تک ایستگاهی، بعد از اعمال تصحیحهای اولیه، خمهای پاشندگی مُد اساسی سرعت گروه موج ریلی با استفاده از روش زمان – بسامد (FTAN) برای مسیرهای گوناگون چشمه – ایستگاه بر آورد شد. بعد از بر آورد خمهای پاشندگی مُد اساسی سرعت گروه موج ریلی با استفاده از تحلیل استفاده از روش وارون سازی خطی دوبعدی ، نقشههای توموگرافی سرعتهای گروه برای دورههای ۲ تا ۵۰ ثانیه بهدست آمد. نتایج بهدست آمده برای دورهٔ ۵ ثانیه یک بیهنجاری کمسرعت زیر آتشفشان سبلان را نشان می دهد، در حالی که زیر آتشفشان سهند بی هنجاری پُرسرعت مشاهده می شود. برای دورهٔ ۱۰ ثانیه نتایج متفاوتی مشاهده می شود. زیر آتشفشان سبلان بی هنجاری پُرسرعتی مشاهده می شود. در حالی که زیر آتشفشان سهند، و همچنین در امتداد کمان ماگمایی ارومیه – دختر بی هنجاری کمسرعت دیده می شود. برای دورهٔ ۲۰ ثانیه به دست آمد. تایج به دست نتایج در بیشتر مناطق بی هنجاری کمسرعت زیر آتشفشان سبلان را نشان می دهد، در حالی که زیر آتشفشان سهند می شود، نتایج در بیشتر مناطق بی هنجاری کمسرعت در امتداد کمان ماگمایی ارومیه – دختر بی هنجاری کم سرعت دیده می شود. برای دورهٔ ۲۰ ثانیه تایع درحالی که زیر آتشفشان سهند، و همچنین در امتداد کمان ماگمایی ارومیه – دختر بی هنجاری کم سرعت دیده می شود. برای دورهٔ ۲۰ ثانیه متفاوت می شود، برای دورهٔ ۲۰ ثانیه منوات می شود، برای دورهٔ برای دورهٔ ۲۰ ثانیه در برای دورهٔ ۲۰ ثانیه در برای دورهٔ ۲۰ ثانیه در در در می در در می می در در می می در در در در در دانه کی در برای دورهٔ ۲۰ ثانیه

واژههای کلیدی: توموگرافی، سرعت گروه، خمهای پاشندگی، مُد اساسی، روش تکایستگاهی، وارونسازی خطی.

۱. مقدمه

خزر، جنوب قفقاز، شرق آناتولي و شمال رشته كوههاي زاگرس واقع شده است (شکل ۱). کمربند کوهستانی در این ناحیه نتیجه بسته شدن اقیانوس نئوتتیس و برخورد نهایی صفحه عربی با بلوک ایران مرکزی است. تغییر شکل و لرزه خیزی در این ناحیه عمدتا به علت کو تاهشدگی قارهای بلوک ایران بین صفحههای عربی و اوراسیا است. شواهد زمین شناسی و حل صفحهٔ گسل زمينلرزهها نشاندهنده وجود هردو گسلش تراستي و امتدادلغز مزدوج در این ناحیه است (تقیزاده فرهمند و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین کوپلی و جکسون (۲۰۰۶)، سامانه گسل نرمال سرو را با روند NNW-SSE با مؤلفه امتدادلغز راستگرد توصيف كردند، كه اين گسل مطابق با مرز بین بلو ک های فلات ایران- ترکیه و ایران مرکزی و نرخ گسترش آن پايين است ، نرخ لغزش افقي آن ١/٥-۳ میلیمتر در سال است. گسل های اصلی از قبیل گسل تبریز و گسل بستان آباد با روند NW-SE در این ناحیه

همگرایی طولانی مدت بین صفحههای اوراسیا و عربی از کرتاسه پسین منجر به مراحلی از برخوردهای متوالی بین صفحهٔ عربی و بلوکهای قارهای کوچک تر حاصل از تجزیه گندوانا تا بسته شدن نهایی اقیانوس نئوتتیس شده است. سامانه کوهزایی زاگر س – عمان – مکران در امتداد حاشیهٔ شمال شرقی صفحهٔ عربی ساخته شد، درحالی که البرز و کپهداغ بهترتیب در امتداد برخوردهای بین صفحههای ایران مرکزی، با دریای خزر و اوراسیا گسترش یافتهاند. این تحول ژئودینامیکی طولانی باعث تشکیل یک ساختار زمین شناسی پیچیده شده که با تغییرات جانبی اساسی در سن، ترکیب و شکل زمین ساختی در این ناحیه وسیع مشخص می شود (گولونکا ۲۰۰۴، هاتزفلد و مولنار ۲۰۱۰).

ناحیه شمالغرب ایران جزء ناحیههای فعال لرزهای در خاورمیانه است، و زمینلرزههای مخرب زیادی را تجربه کرده است. این منطقه، در ناحیهای بین دریای

وجود دارند که مثالهایی از گسل های اصلی شناخته شده در شمال غرب ايران هستند (تقي زاده فرهمند و همكاران، ۲۰۱۰). یک نرخ امتدادلغز راستگرد هفت میلیمتر در سال برای گسل شمال تبریز و گسترش حرکت راستگرد به ترکیه در امتداد گسل چالدران را وجود دارد، که این نرخ، متناسب با دوره بازگشت ۲۵۰–۳۰۰ ساله برای زمینلرزه با بزرگی ۷–۷/۳ مطابق با لرزهخیزی تاریخی گسل شمال تبریز در ۸۵۸، ۱۰۴۲، ۱۲۷۳، ۱۳۰۴، ۱۶۴۱، ۱۷۲۱، ۱۷۸۰ و ۱۷۸۶ میلادی است. درحالیکه زمان بازگشت پیشنهاد شده (حسامی و همکاران، ۲۰۰۳) با بزرگی ۷/۴–۷/۷ با لرزهخیزی تاریخی همخوانی ندارد. در نقطهٔ مقابل، تغییرشکل در ناحیههای انتقالی بین کوههای تالش و البرز بسیار آهسته است، و دورهٔ بازگشت برای زمینلرزههای بزرگ مثل رودبار بسیار طولانی است (دامور و همکاران، ۲۰۱۱). علاوه بر آن، دو کوه آتشفشانی برجسته نئوژن-كواترنرى (سهند و سبلان) در اين ناحيه واقع شدهاند. آتشفشان سهند يك استراتوولكانو كالك-آلكالين بهشدت فرسوده شده بزرگ (massive) با ارتفاع ۳۷۰۷ متر است. آتشفشان سبلان که آتشفشانی آندزیتی است، بلندترین نقطه در شمالغرب ایران را تشکیل میدهد (۴۸۱۱ متر)، و دومین آتشفشان بلند کشور است (تقیزاده فرهمند و همکاران ، ۲۰۱۰).

بهنحو شگفت آوری زمین ساخت شمال غرب ایران فقط با فشار صفحهٔ عربی کنترل نمی شود، بلکه تحت تاثیر فرورانش یک باقی مانده پوستهٔ اقیانوسی قدیمی زیر کمان های قفقاز بزرگ و بالکان – آپشرون در شمال حوضهٔ جنوبی خزر نیز قرار دارد (ماسون و همکاران، کمه جنوبی خزر نیز قرار دارد (ماسون و همکاران، که عنصری مهم در برخورد اوراسیا– عربی است؛ بلو کی آهسته و به طرز آشکاری سخت و محکم که مواد قارمای در همهٔ جهتهای آن رورانده می شود. یک آزمایش گسلش فعال اطراف حاشیه ها، ارزیابی های مؤلفه حرکت حوضهٔ جنوبی خزر نسبت به هردوی ایران و اوراسیا است که زیرراندگی آن را به زیر کوه های تالش در غرب

افزایش میدهد. سرعتهای محتمل برای حوضهٔ جنوبی خزر حدود ۱۰-۸میلیمتر در سال با NW یا NNW نسبت به اوراسیا و ۷۳-۱۳ میلیمتر در سال با SW نسبت به ایران است (جکسون و همکاران، ۲۰۰۲).

اولین برآورد از ضخامت پوسته در شمالغرب ایران، آسوده (۱۹۸۲)، با استفاده از تحلیل موجهای سطحی بود، که نشان داد یک پوسته با ضخامت ۴۶ کیلومتر زیر این ناحیه وجود دارد. دهقانی و ماکریس (۱۹۸۴)، با ارزیابی بیهنجاری بو گه برای کل ایران، اشاره به وجود پوستهای با ضخامت کمتر از ۴۵ کیلومتر برای شمالغرب ایران کردند. سبر و همکاران (۱۹۹۷) یک پوسته با ضخامت حدود ۴۵ کیلومتر را با استفاده از سامانههای اطلاعات جغرافیایی برای این ناحیه پیشنهاد کردند. هیرن و جیمز (۱۹۹۴)، با بهدست آورن توموگرافی زمانسیرهای سرعتهای P_n زیر زون برخوردی در فلات ایران- ترکیه، بخش بالایی گوشتهٔ بالايي ضعيف با ذوب بخشي را براي ناحيه زير فلات ايران – تركيه گزارش كردهاند. ساير تحقيقات ژئوفيزيكى همچنین یک ضخامت یوستهای ۴۵ تا ۴۸ کیلومتر را زیر این ناحیه نشان دادند (قیطانچی ۱۹۹۶، مونی و همکاران ۱۹۹۸، باسين و همكاران ۲۰۰۰).

شکل ۱. نقشه زمین ساختی و توپوگرافی /ژرفاسنجی ناحیه مورد بررسی و اطراف آن شامل صفحه های عربی و اوراسیا، تغییر یافته از ریلینگر و همکاران (۲۰۰۶). ناحیه مورد بررسی با مربع توخالی مشخص شده است. کوتهنوشتها شامل: گسل شمال آناتولی (NAF)، گسل شرق آناتولی (EAF)، گسل دریای مرده (DSF)، گسل مشا (MF)، گسل پمباک-سوان-سانیک (PSSF)، گسل تبریز (TT)، گسل چالدران (CF)، قفقاز کوچکتر (LT)، گودال سیپرس (Cyp)، سینای (Sin)، دریای خزر (Cas)، گسل اصلی قفقاز (MCT)، کپه داغ (Kop)، شبه جزیره آپشرون (AP)، کوههای البرز (A).

مگی و پریستلی (۲۰۰۵)، با استفاده از تومو گرافی شکل موج سطحي فلات ايران- تركيه، يك بي هنجاري کمسرعت موج بُرشی در بخش بالایی گوشتهٔ بالایی را گزارش کردهاند. علینقی و همکاران (۲۰۰۷)، یک زون كمسرعت غالب بين بلوك خزر و صفحهٔ عربي را گزارش کردهاند. بایرامنژاد و همکاران (۱۳۸۶)، با استفاده از بر گردان همزمان زمانسیر موجهای زمینلرزههای محلی وجود دو لایه کمسرعت زیرسطحی با ضخامتهای سه و دو کیلومتری، یک ناپیوستگی سرعتی را در عمق ۲۳ کیلومتری، همچنین عمق موهو و سرعت موج طولی را بهترتیب ۴۵ کیلومتر و ۸ کیلومتر بر ثانیه برای ناحیه شمالغرب ايران گزارش كردهاند. طباطبايي و همكاران (۲۰۰۸)، با استفاده از تومو گرافی و ساختار سرعتی سه بُعدی گوشتهٔ بالایی را برای فلات ایران بهدست آوردند و یک ناحیه کمسرعت گوشتهٔ بالایی غالب را برای ترکیه و ایران گزارش كردند. همچنين وجود قسمتهاي بالايي گوشتهٔ بالایی داغ یا دارای ذوب بخشی را گزارش کردهاند. نصر آبادی و همکاران (۲۰۰۸)، با استفاده از تحلیل تابعهای گیرنده و پاشندگی موجهای سطحی ساختار سنگ کُرهای قارهای را برای فلات ایران بهدست آوردند. بایرامنژاد و همکاران (۱۳۸۹a)، با وارونسازی سهبُعدی زمانسیر زمینلرزههای محلی و بایرامنژاد و همکاران (۱۳۸۹b)، با تومو گرافی دوبُعدی پوسته در شمال غرب ایران با استفاده از وارونسازی زمانسیر موجهای لرزهای، وجود یک ناپیوستگی کمسرعت در زیر مخروطهای آتشفشانی سهند و سبلان را گزارش کردهاند. تقی زاده فرهمند و همکاران (۲۰۱۰) با ترکیب تابع های گیرنده S و P عمق موهو را ۳۸ کیلومتر در بخش غربی و حدود ۵۳ کیلومتر زیر بخش شرقی آن بهدست آوردند، و نتایج آنها وجود یک ضخیم شدگی پوستهای قابل توجه به سمت شمال شرقی ناحیه به علت برخورد بين صفحههاي ايران مركزي و خزر جنوبي و همچنین یک ضخامت متوسط حدود ۴۶ کیلومتر را برای پوستهٔ زیر شمالغرب ایران نشان میدهد. علاوه بر آن، سرعت موج بُرشی برآوردی ۳/۴ در پوسته، که زیر

ناپیوستگی موهو به ۴/۳ کیلومتر بر ثانیه میرسد و همچنین ضخامت سنگ کُرهٔ قارمای نازک حدود ۸۵ کیلومتر زیر شمال غرب ایران را گزارش کردهاند. شادمنامن و همکاران (۲۰۱۱)، با استفاده از وارونسازی شکل موج جزء بندی شده (PWI) عمق موهو را زیر کوههای تالش ۵۰-۶۰ کیلومتر و در شمال غرب ایران ۴۰-۵۰ کیلومتر، همچنین یک بی هنجاری کم سرعت در عمق ۵۰ و ۱۰۰ کیلومتری در شمال غربی در مرز ایران-ترکیه را گزارش کردهاند.

حجازی نوقابی و همکاران (۱۳۹۱) با استفاده از بر آورد خمهای پاشندگی، سرعت گروه موجهای ریلی نوفههای لرزهای سرعت گروه را بین ۲/۵ تا ۳ کیلومتر بر ثانیه بهدست آوردند و بیان کردند که ساختار سرعتی پوسته از خزر تا درياچهٔ اروميه در مقياس بزرگ، خيلي متغير نيست. ثبوتي و همکاران (۱۳۹۱)، با استفاده از تحلیل تابع گیرنده، افزایش عمق موهو به سمت شمال شرقی ناحیهٔ مورد بررسی را گزارش کردهاند، و عمق موهو را در شرق سبلان و زیر کوههای تالش، ۵۵ کیلومتر بهدست آوردند. امینی و همکاران (۲۰۱۲)، یک بیهنجاری کمسرعت غالب زیر NW ایران و شرق ترکیه، را گزارش و بیان کردند که این بى هنجارى نشان دهندهٔ يک زون بهنسبت ضعيف گوشتهاى است. متقى و همكاران (۲۰۱۳)، با استفاده از تومو گرافى موجهای سطحی نوفهٔ محیطی فلات ایران، برای سرعت گروه و در دورهٔ ۸ ثانیه مربوط به قسمت بالایی پوسته، یک بیهنجاری پُرسرعت زیر زون سنندج- سیرجان (SSZ) ناشی از وجود سنگهای رسوبی و دگرگونی کرتاسه-پالئوزوئیک، و یک بیهنجاری کمسرعت برای کمان ماگمایی ارومیه-دختر (UMDA) ناشی از وجود سنگهای رسوبی و آتشفشانی و احتمالاً جریان،های گدازه از درون نهشتههای آذرآواری در پوستهٔ بالایی را گزارش کردهاند. آنها در دورهٔ ۲۰ ثانیه، تغییر سرعت بیشتری را با افزایش سرعت زیر SSZ و کاهش سرعت زیر UMDA گزارش کردند. آنان همچنین در دورهٔ ۳۲ ثانیه، مربوط به بخش های پاييني پوسته و بخش هاي بالايي گوشتهٔ بالايي، بي هنجاري کمسرعت زیرکمان،های SSZ و UMDA را گزارش پاشندگی با استفاده از پردازش دادهها برآورد شد. برای

رسیدن به این هدف و در مرحله اول، پاسخهای دستگاهی،

انحراف از میانگین و انحراف از خط مبنا از روی نگاشت.ها

حذف شده و دادهها با اعمال فیلتر میانگذر و با استفاده از

نرمافزار SAC فیلتر شدند. خمهای پاشندگی سرعت گروه

موجهای ریلی در روش تکایستگاهی برای هر زوج

زمین لرزه- ایستگاه با اعمال تحلیل زمان- بسامد FTAN

(لفشین و همکاران، ۱۹۷۲، ۱۹۸۹، ۱۹۹۲) به مؤلفه عمودی

لرزهنگاشت بر آورد شدند. روش FTAN براساس نمایش

زمان– بسامد یک سیگنال لرزهای است، که با عبور یک

پیشینه لرزهای ورودی از میان سامانه فیلترهای بسامدی باند

باریک گاوسی و نمایش دامنههای پوشها و فازهای

لحظهاى خروجى فيلتر درحكم يك تابع مختلط دوبُعدى

است (کاراگیانی و همکاران، ۲۰۰۲). مثالی از پردازش

FTAN، برای بهدست آوردن سرعت گروه برای مولفه قائم

پیشینه ثبت شده در ایستگاه SNGE در شکل ۳ نشان داده

کردند. در تحقیق رحیمی و همکاران (۲۰۱۴) در مورد توموگرافی سرعت موج بُرشی سامانه سُست کُره-سنگ کُره در زیر فلات ایران با استفاده از روش وارونسازی غیر خطی صورت گرفت و نقشههای توموگرافی سرعت گروه برای دورههای ۱۰ تا ۱۰۰ ثانیه بهدست آمد.

۲. دادهها

در این تحقیق از پیشینهٔ زمین لرزه های محلی با بزرگی بیشتر از ۲/۵ ثبت شده در ناحیه شمال غرب ایران و ناحیه های اطراف مربوط به بازه زمانی ۲۰۰۶–۲۰۱۳ استفاده شده است. تعداد زمین لرزه های استفاده شده ۱۵۱۰ و ناحیهٔ مورد بررسی بین ۲۴–۵۰ درجهٔ شرقی و ۳۴–۴۰ درجهٔ شمالی قرار دارد. برای این کار از ایستگاه های باند پهن شبکه لرزه ای ایران (INSN) استفاده شد. ناحیه مورد بررسی، رومرکز زمین لرزه های مورد استفاده و محل ایستگاه های مورد استفاده در شکل ۲ نشان داده شده است.

۳. بر آورد خمهای پاشندگی
برای بر آورد نقشههای توموگرافی دوبُعدی، خمهای

40° 40° 35° 45° 50°

شده است.

شکل ۲. ناحیهٔ مورد بررسی، رومرکز زمینلرزهها و ایستگاههای مورد استفاده در این تحقیق. رومرکز زمینلرزهها با دایرههای توخالی، ایستگاهها با مربعهای توپُر سرخرنگ و محل آتشفشانهای سهند (Sah) و سبلان (Sab) با ستارههای توپُر سبزرنگ مشخص شده است.

شکل ۲. یک مثال از برآورد خمهای پاشندگی سرعت گروه به روش تکایستگاهی در ایستگاه SNGE، برای پیشینه ثبتشده از زمین لرزه ۱۳ آوریل ۲۰۱۱ با بزرگی ۲/۴ و عمق کانونی ۵ کیلومتر، در عرض جغرافیایی ۳۷/۱۸ و طول جغرافیایی ۵۶/۲۰۲ با فاصله رومرکزی ۸۲۹/۶ کیلومتر با فاصله رومرکزی ۸۲۹٫۶ کیلومتر. (الف). شکل موج خام بعد از تصحیح اولیه، (ب) فیلتر میان گذر تریس در فاصله ۲- ۱۰۰ هرتز. مُد اساسی جدا شده با رنگ سرخ روی تریس اصلی فیلتر شده با رنگ آبی برای مؤلفه قائم لرزه نگاشت مشخص است و (پ) خم پاشندگی برای مؤلفه قائم لرزه نگاشت با انتخاب نقطه های با انرژی بیشینه در نمودار FTAN جدا می شود (سمت چپ)، و در شکل سمت راست خم تمیز شده مشخص شده است.

درنهایت خم پاشندگی سرعت گروه موج ریلی در بازه دورهٔ ۲-۵۰ ثانیه، بر آورد شد. خمهای پاشندگی برای همهٔ پیشینهها که مسیرهای چشمه-ایستگاه را پوشش داده بودند بر آورد شدند. شکل ۴ مسیرهای بین چشمه تا ایستگاه برای دورهٔ ۱۰ ثانیه را نشان میدهد. با توجه به اینکه بازهٔ بر آورد

خمهای پاشندگی به عوامل متعدد ازجمله بزرگای زمین لرزه، فاصلهٔ رومرکزی و مانند آن بستگی دارد، برای مسیرهای گوناگون، بازههای متفاوتی با استفاده از پردازش در حوزهٔ زمان– بسامد بر آورد شد که در شکل ۵، تعداد مسیرها برای هر دوره نشان داده شده است.

شکل ۴. پوشش مسیر چشمه تا ایستگاه ناحیهٔ مورد بررسی برای دورهٔ ۱۰ ثانیه

شکل ۵. پوشش مسیر سرعت گروه برای دورهٔ ۲ تا ۵۰ ثانیه. فاصله متوسط بین چشمه تاایستگاه برای همهٔ مسیرهای موجود ۴۰۸ کیلومتر است.

۴. تو مو گرافی دو بُعدی تومو گرافی موجهای سطحی به یکی از روشهای متداول برای تصویر ناهمگنیهای بزرگمقیاس پوسته و گوشتهٔ بالایی زمین تبدیل شده است. در این مقاله ازروش تعميم يافته وارون سازى خطى دوبُعدى گستر شيافتهٔ دیتمار و یانوسکایا (۱۹۸۷) و یانوسکایا و دیتمار (۱۹۹۰) يعنى حالت تعميم يافتة روش كلاسيك تك ُبعدي بكاس وگیلبرت (۱۹۸۶)، استفاده شده است. مزیت این روش آن است که در ناحیههای با پوشش غیر یکنواخت پرتو هم کار می کند. مجموعهٔ دادههای ورودی، زمانسیرهای مشاهدهای (یا سرعتهای میانگین) در طول مسیرهای پرتو برای دورههای متفاوت است. زمانسیرها، در طول مسیرهای گوناگون و برای هر دوره با تحلیل زمان-بسامد بهدست میآیند و مربوط به رسید گروه موجهای با یک بسامد مرکزیاند. به این علت که تغییرات جانبی سرعت به اندازه کافی کوچک است، میتوان تصحیح کُندی نسبی m(x) را بهجای توزیع سرعت مجهول U(x) به کار برد و از باقیماندهٔ زمانسیر d استفاده کرد. در روش توموگرافی پیش گفته، نقشههای سرعت گروه _{U(x)} در هر دوره را با کمینه کردن تابع misfit زیر می توان بهدست آورد:

$$(d - Gm)^{T}(d - Gm) + a \iint |\nabla m(x)|^{2} dx = \min, \qquad (1)$$

$$m(x) = (U^{-1}(x) - U_0^{-1})U_0, \qquad (\Upsilon)$$

$$d_i = t_i - t_{i0} \tag{(1)}$$

 $(Gm)_i = \iint G_i(x)m(x)dx = \int_{a_i} m(x)\frac{ds}{U_0}$ (*)

$$\iint G_i(x)dx = \int_{i_0} \frac{ds}{U_0} = t_{i_0}$$
(b)

 $U_{_0}$ ، بردار موقعیت $x = x(\theta, \phi)$ (۵–۱) در رابطهٔ های t_i (۵–۱) بردار موقعیت t_i بردار مشاهده ای سرعت متناظر با مدل اولیه است t_i

در امتداد مسیر $i - \dot{i}_{0i}$ i_{0i} زمان سیر محاسبه ای برای مدل اولیه است، a پارامتر تنظیم، l_{0i} طول مسیر $i - \dot{i}_{0}$ و Sقطعه ای است که وارون سازی در امتداد آن صورت می گیرد. پارامتر a تعادل (تبادل) بین برازش به داده و همواری نقشه های سرعت گروه حاصل را کنترل می کند. مقدار بیشتر آن همواری بیشتر توزیع سرعت های حاصل را در پی دارد.

معیار دیگری در کیفیت حل مقایسه باقیمانده میانگین مربعات اولیه زمانسیر و باقیمانده حساب نشده σ است. فرض میشود باقیمانده های حساب نشده تصادفی است، بنابراین σ را میتوان درحکم برآوردی از خطای استاندارد داده قبول کرد که امکان محاسبه خطای استاندارد حل σ را میدهد. مقدار σ در این تحقیق برای انتخاب داده های مناسب استفاده شد، از σ بود، مسیر که باقیمانده زمانسیر بزرگ از σ بود، مسیر که باقیمانده زمانسیر بزرگ ران، از σ بود، مسیر که باقیمانده زمانسیر بزرگ ران، و همکاران، حل دوباره صورت گرفت (یانوسکایا و همکاران، فضایی سرعت گروه یا میانگین محلی خمهای پاشندگی و خطای استاندارد متناظر در نقطه های مجزای ناحیهٔ مورد بررسی است.

۵. نتایج

حل مسئله توموگرافی لرزهای، غیر یکتا است چون داده ورودی سرعتهای لرزهای در همهٔ نقطههای محیط را شامل نمیشود. آگاهی از قدرت بازگردانی داده، امکان برآورد کمینه اندازهٔ ناهمگنی قابل بازگردانی از نمونهٔ داده را میدهد و همچنین اطلاعاتی در مورد جواب

مسئله، به علت استفاده از روش حل خاص را فراهم میکند. یانوسکایا (۱۹۹۷) و یانوسکایا و همکاران (۱۹۹۸)، دو پارامتر برای ارزیابی قدرت تفکیک جانبی پیشنهاد دادند؛ اندازهٔ میانگین و کشیدگی ناحیهٔ میانگین گیری.

مقدار سرعت در هر گرید بهمنزلهٔ میانگین مقدارهای دادههای سرعت مسیرهای اطراف بهدست می آید. در مواردی که پوشش پرتو پراکنده باشد، اندازهٔ ناحیهٔ میانگین گیری بزرگتر است. بنابراین اندازهٔ ناحیهٔ میانگین در هر نقطه، تقریبی از قدرت تفکیک بهدست آمده در آن نقطه است و به همراه پارامتر کشیدگی، قدرت تفکیک نقشههای بهدست آمده را نشان میدهد.

روش استفاده شده در این تحقیق برای بر آورد قدرت بازگردانی داده در مسئلههای دوبُعدی (یانوسکایا، ۱۹۹۷)، حالت تعمیمیافته روش پیشنهادی بکاس و گیلبرت (۱۹۶۸) برای «طول میانگین» در مسئلههای یک بُعدی است. برای مسئله های تومو گرافی دوبُعدی (یانوسکایا و همکاران، ۱۹۹۸)، یک تابع _{s(x, y)} برای جهت های متفاوت دستگاه مختصات، به طوری که اندازهٔ ناحیهٔ میانگین در امتداد جهتهای گوناگون را تشخیص دهد، به کار میرود. «ناحیه میانگین» ایدهای از قدرت تفکیک بهدست آمده است که می توان با یک بیضی با مرکز مشخص برای هر نقطه، با بزرگ ترین محور ی محور (x, y) مقدارهای s_{max} (x, y) و کوچک ترین محور (x, y) s(x, y) تقريب زد. کوچک ترين محور (x, y) سري بزر گ ترين محور (x,y) بیضی محاسبه می شوند و قدرت تفکیک در هر نقطه با یک عدد داده می شود، که اندازهٔ میانگین ناحیهٔ میانگین گیری $L = (s_{\min}(x, y) + s_{\max}(x, y))/2$ است. پارامتر دیگری با عنوان کشیدگی ناحیه میانگین با نسبت .داده می شود. $2(s_{\max}(x, y) - s_{\min}(x, y))/s_{\max}(x, y) + s_{\min}(x, y))$ مقدارهای کو چک پارامتر «کشیدگی»، نشاندهندهٔ این است که مسیرها بیشتر یا کمتر، بهصورت یکنواخت در امتدادهای گوناگون توزیع شدهاند، بنابراین قدرت تفکیک در هر نقطه را مي توان از اندازهٔ ميانگين ناحيهٔ ميانگين گيري بهدست آورد.

بهعبارتدیگر، مقدارهای بزرگ پارامتر کشیدگی (معمولاً 1<) به این معنی است که مسیرها جهتبندی خاصی دارند و</p>
تفکیک پذیری در امتداد این جهتها کوچک است (یانوسکایا، ۱۹۹۷).

مقدارهای کوچک تر پارامتر α توزیع سرعت گروه دوبُعدی بسیار آشفتهای را نشان داد. مقدارهای کوچکتر α، ناحیه های میانگین کوچکتر (آشفتگی بيشتر)، باقىماندەھاى كوچكتر و در نتيجە تفکیک پذیری بهتری را در اختیار قرار میدهد اما مقدار بزرگتر پارامتر تنظیم، منجر به ناحیهٔ میانگین بزرگتر (آشفتگی کمتر) و در نتیجه باقیماندههای بزرگ تر و قدرت تفکیک کمتری میشود. بنابراین باید بین برازش به دادهها (misfit) و همواری (roughness) نقشههای سرعت تعادلي برقرار باشد تا از مدل واقعي دور نشويم. چندین مقدار پارامتر تنظیم آزمایش شد با کوچک تر شدن مقدار a، وضوح ناحیه بیشتر، ولی خطای حل بیشتر شد، درنهایت مقدار بهینه آن طوری که تعادلی بین همواری نقشه با مقدار خطا باشد برابر با ۰/۲ در نظر گرفته شد. در شکل ۶ خم زبری با خطا آورده شده است که در مقدار ۲/۰ برای پارامتر a نزدیک ترین فاصله تا مبدا را دارد.

نتیجههای بهدست آمده برای سرعت گروه موج ریلی، خطای مرتبط با سرعت گروه، ناحیهٔ میانگین، و کشیدگی برای دورههای ۵، ۱۰، ۲۰، و ۴۰ ثانیه در شکل ۷ نشان داده شده است. قدرت تفکیک جانبی نقشههای بهدست آمده، ۰/۵ × ۰/۵ درجه است.

شکل ۶. مقدارهای آزمایشی پارامتر α براساس misfit و roughness داده دادهها. مقدار انتخابی این پارامتر (α=۰/۲) با پیکان نشان داده شده است.

شکل ۷. نقشههای توموگرافی سرعت گروه (کیلومتر بر ثانیه)، خطای مرتبط با سرعت گروه (کیلومتر بر ثانیه)، اندازه ناحیه میانگین (کیلومتر)، و کشیدگی (بهترتیب از چپ به راست) برای دورههای (الف) ۵ (ب) ۱۰ (ج) ۲۰، و (د) ۴۰ ثانیه.

۶. بحث در این تحقیق نقشههای توموگرافی دوبُعدی سرعت گروه موجهای ریلی به همراه خطای بهدست آمده، ناحیهٔ میانگین، و پارامتر کشیدگی برای دورههای ۲ تا ۵۰

محاسبه شد. بهیقین، اندازه گیریهای پاشندگی که به موجب چشمه صورت میگیرد عاری از عدم قطعیت نیستند. به هرحال، چن و همکاران (۲۰۱۰) این مسئله را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که حاشیهٔ آماری

۵ ثانیه حدود ۶ تا ۸ کیلومتر است. نتایج بهدست آمده سرعت گروه برای دورهٔ ۵ ثانیه یک بی هنجاری کم سرعت زیر آتشفشان سبلان را نشان میدهد که می تواند ناشی از دمای زیاد سنگهای آن یا عمق کم مخزن ماگمایی این آتشفشان باشد. همچنین وجود چشمههای آب گرم متعدد اطراف آن نیز با نتایج سازگار است. زیر آتشفشان سهند نیز بی هنجاری پُرسرعت مشاهده می شود که علت آن ممکن است سرد شدگی سنگهای آتشفشانی آن و یا عمق بیشتر مخزن ماگمایی آن باشد. در بخش های جنوب شرقی ناحیهٔ افزایش سرعتی دیده میشود که ممکن است ناشی از تغییر ترکیب سنگها در این قسمت باشد. مقدار سرعت گروه در دورهٔ ۱۰ ثانیه از ۲/۶ تا ۳/۳ تغییر کرده است و میانگین ۲/۹ کیلومتر بر ثانیه، و عمق نفوذ موج ریلی حدود ۱۵ کیلومتر دارد. برای دورهٔ ۱۰ ثانیه نتایج سرعت گروه متفاوتي مشاهده مي شود. زير آتشفشان سبلان بي هنجاري پُرسرعتی مشاهده میشود که ممکن است نشاندهندهٔ گذر از سنگهای ماگمایی گرم و رسیدن به سنگهای ماگمایی سرد شده باشد؛ درحالی که زیر آتشفشان سهند، و همچنین در امتداد کمان ماگمایی ارومیه- دختر بیهنجاری کمسرعتی مشاهده میشود که میتواند ناشی از وجود سنگهای رسوبی و آتشفشانی و احتمالاً جریانهای گدازه از درون نهشتههای آذرآواری در پوسته بالایی در امتدا زون ارومیه- دختر باشد. برای بخشهای جنوب غربی ناحیه بی هنجاری پُرسرعتی در امتداد زون سنندج- سيرجان مشاهده مي شود، كه وجود سنگهای عمدتاً دگر گونی در این زون را می توان به آن نسبت داد. نتایج حاصل از وارونسازی سهبُعدی زمانسیر زمینلرزههای محلی (بایرامنژاد و همکاران، ۱۳۸۹۹)، در بخشهای مرکزی و جنوبغربی ناحیهٔ مورد بررسی، حضور بی هنجاری های نسبی پُرسرعتی را در عمق های سطحي تا ۹ کیلومتر نشان ميدهد، که در عمق ۹ کیلومتر گسترش بیشتری به سمت غرب دارد. همچنین یک بی-هنجاری کمسرعت زیر بخشهای میانی و غربی ناحیه

خطای ناشی از تغییر محل چشمه برای موجهای ریلی کمتر از ۰/۰۳ کیلومتر بر ثانیه است. مقدار خطای بهدست آمده برای قسمتهایی از ناحیهٔ مورد بررسی که پوشش کم پرتو است، بیشتر است (بخش آبیرنگ)، و مقدار آن از ۰/۰۱۵ تا ۰/۰۵ کیلومتر بر ثانیه تغییر میکند. درعین حال برای بیشتر ناحیه ها، این مقدار از ۰/۰۳ كيلومتر بر ثانيه كمتر است. نتايج، مقدار ناحيهٔ ميانگين کمتری را بهویژه در ناحیههای شرقی نشان میدهد، بنابراین قدرت تفکیک زیادی در این ناحیهها داریم. در نقشههای اندازهٔ ناحیهٔ میانگین، ناحیههای سرخرنگ بیشترین تفکیک پذیری را دارند. ُبعد ناهمگنی هایی که می توان در بخش های گوناگون ناحیهٔ مورد بررسی بەدست آورد از نقشەھاي قدرت تفكيك بەدست مي آيد. در بیشتر بخشهای ناحیهٔ مورد بررسی، اندازه ناحیهٔ میانگین مقدار بین ۵۰–۱۵۰ کیلومتر را نشان میدهد اما در قسمتهای حاشیه نقشه، جاهایی که پوشش پرتو کم است، مقدار بیشتر می شود. همچنین با افزایش دوره، مقدار متوسط ناحیهٔ میانگین بزرگتر می شود. یارامتر کشیدگی نشاندهندهٔ جهتدهی ترجیحی و خاصی از مسیر پرتوها است، که مقدارهای کم آن دلالت بر توزیع یکسان مسیرهای پر تو در همهٔ جهتها دارد. پخش شدگی ایستگاهها و زمین لرزهها مقدار پارامتر کشیدگی را کنترل می کند. مقدار کم آن (معمولاً کوچک تر از ۱) نشاندهنده توزيع يكنواختي از پرتوها است، و با توجه به نقشههای برآورد شده، مقدارهای آن حدود ۰/۸ و نشاندهندهٔ توزیع یکنواخت و یکسان بودن قدرت تفکیک در امتداد هر مسیر در اکثر ناحیههای مورد بررسی است (شکل ۷).

۷. نتیجه گیری

مقدار سرعت گروه در دوره ۵ ثانیه از ۲/۱ تا ۲/۸ تغییر می کند و میانگین ۲/۴ کیلومتر بر ثانیه دارد. با توجه به اینکه عمق نفوذ موجی ریلی با تقریب نصف طول موج و دو سوم طول موج بر آورد می شود، عمق نفوذ برای دورهٔ

مورد بررسی برای عمق ۱۵ کیلومتر گزارش شده است که همخوانی خوبی با نتایج تحقیق حاضر دارد. همچنین در عمق ۱۸ کیلومتر بی هنجاری کم سرعت زیر مخروط آتش فشانی سهند را گزارش کردهاند. نتایج حاصل از تومو گرافی موج های سطحی نوفۀ محیطی برای فلات ایران (متقی و همکاران، ۲۰۱۳)، برای دورۀ ۸ ثانیه همخوانی نسبتاً خوبی با نتایج این تحقیق دارد. متقی و همکاران، (۲۰۱۳) برای دورۀ ۸ ثانیه مربوط به قسمت بالایی پوسته، یک بی هنجاری پُرسرعت زیر زون سنندج – سیرجان (SSZ) را به علت وجود سنگهای بی هنجاری کم سرعت برای کمان ماگمایی ارومیه – دختر بی هنجاری کم سرعت برای کمان ماگمایی ارومیه – دختر و احتمالاً جریانهای گدازه از درون نهشتههای آذر آواری در پوسته بالایی گزارش کردهاند.

مقدار سرعت گروه در دورهٔ ۲۰ ثانیه از ۲/۷ تا ۲/۰ تغییر کرده و میانگین ۲/۹ کیلومتر بر ثانیه را دارد، و عمق نفوذ موج ریلی حدود ۳۲ کیلومتر است. در دورهٔ ۲۰ ثانیه نتایج سرعت گروه برای بیشتر مناطق شرقی سرعت نسبتا پایینی را نشان میدهد و در مناطق غربی و میانی ناحیه مورد مطالعه بی هنجاری های کم سرعت دیده می شود. متقی و همکاران، (۲۰۱۳)، برای دورهٔ ۲۰ ثانیه تغییر سرعت بیشتری را با افزایش سرعت زیر SSZ و کاهش سرعت زیر MDA را نشان دادند، و در دورهٔ ۳۲ ثانیه، گوشته بالایی، بی هنجاری کم سرعتی زیر کمان های SSZ و مسرعت زیر MDA را گراه، کرده اند.

مقدار سرعت گروه در دورهٔ ۴۰ ثانیه از ۲/۷ تا ۳/۵ تغییر کرده است، میانگین ۳/۱ کیلومتر بر ثانیه دارد، و عمق نفوذ برای موج ریلی حدود ۶۲ کیلومتر است. برای دورهٔ ۴۰ ثانیه مربوط به بخشهای پایین پوسته و بخشهای بالایی گوشتهٔ بالایی، نتایج متفاوتی مشاهده میشود، بهطوری که نتایج سرعت گروه بی هنجاری کم سرعت را عمدتاً در بخشهای جنوبی نشان Seismic tomographic imaging of P- ans S-

میدهد.علت این امر ممکن است تفاوت در نوع و ضخامت پوسته در بخشهای شمالی و جنوبی ناحیه مورد بررسی باشد. بخشهای شمالی ناحیه مورد بررسی، پوستهٔ ضخیم تری نسبت به بخشهای جنوبی تر دارد که همین امر می تواند سبب تغییرات جانبی سرعت شود. نتایج حاصل از تحقیقات قبلی برای قسمتهای بالایی گوشتهٔ بالایی، وجود زون کم سرعت را برای ناحیهٔ شمال غرب ایران نشان می دهد (هیرن و جیمز ۱۹۹۴، مگی و پریستلی ۲۰۰۵، علی نقی و همکاران ۲۰۰۱، طباطبایی و همکاران ۲۰۱۴، شادمنامن و همکاران ۲۰۱۱، امینی و همکاران ۲۰۱۲).

مراجع

- بایرامنژاد، ۱.، میرزایی، م. و قیطانچی، م. ر.، ۱۳۸۶، تعیین مدل پوسته بهینه برای شمال غرب ایران، با استفاده از برگردان همزمان زمانسیر اموج زمینلرزههای محلی، م. فیزیک زمین و فضا، ۳۳(۳)، ۵۹–۴۷.
- بایرامنژاد، ۱.، قیطانچی.، م.ر. و میرزایی، م.، ۱۳۸۹۵، تعیین ساختار سرعتی پوسته در شمالغرب ایران با استفاده از وارونسازی سهٔبعدی دادههای زمینلرزههای محلی، چهاردهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران، ۱۱۰۴–۱۱۰۲.
- بایرامنژاد، ۱.، قیطانچی.، م.ر. و میرزایی، م.، ۱۳۸۹b، توموگرافی دوبُعدی پوسته در شمالغرب ایران با استفاده از زمینلرزههای محلی، چهاردهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران، ۱۰۹۹–۱۱۰۳.
- حجازی نوقابی، آ.، ثبوتی، ف.، تاتار، م.، مرتضینژاد، غ. م. و قدس، ع. ر.، ۱۳۹۱، محاسبه منحنیهای پاشندگی گروه ریلی در شمال غرب ایران با استفاده از نوفههای لرزهای، پانزدهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران، اردیبهشت ۱۳۹۱، بخش زلزلهشناسی، ۱۰۵–۱۰۸. ثبوتی، ف.، مرتضینژاد، غ. ر. و قدس، ع.ا.، ۱۳۹۱،
- ساختار لرزهای پوسته در شمالغرب ایران، پانزدهمین کنفرانس ژئوفیزیک ایران، اردیبهشت ۱۳۹۱، بخش زلزلهشناسی، ۸۹–۹۲.

Alinaghi, A., Koulakov, I. and Thybo, H., 2007,

waves velocity perturbation in the upper mantle beneath Iran, Geophys. J. Int., 169, 1089-1102.

- Amini, S., Shomali, Z. H., Koyi, H. and Roberts, R. G., 2012, Tomographic upper-mantle velocity structure beneath the Iranian Plateau, Tectonophysics, 554-557, 42-49.
- Asudeh, I., 1982, Seismic structure of Iran from surface and body wave data, Geophys. J. R. Astron Soc., 71, 715-730.
- Backus, G. E. and Gilbert, J. F., 1968, The resolving power of gross Earth data, Geophys. J. R. Astr. Soc., 16, 168-205.
- Bassin, C., Laske, G. and Masters, G., 2000, The current limits of resolution for surface wave tomography in North America, EOS. Trans. AGU, 81, F897.
- Chen, Y., Badal, J. and HU, J., 2010, Love and Rayleigh wave tomography of the Quighai-Tibet plateau and surrounding areas, Pure Appl. Geophys., 167(10), 1171-1203.
- Copley, A. and Jackson, J., 2006, Active tectonics of the Turkish-Iranian Plateau, Tectonics, 25, TC6006.
- Dehghani, G. A. and Makris, J., 1984, The Gravity field and crustal structure of Iran, N. Jb. Geol. Palaeont Abh., 168, 215-229.
- Ditmar, P. G. and Yanovskaya, T. B., 1987, Generalization of Backus-Gilbert method for estimation of lateral variations of surface wave velocities, Phys. Solid Earth, Izvestia Acad. Sci. USSR, 23(6), 470-477.
- Djamour, Y., Vernant, P., Nankali, H. R. and Tavakoli, F., 2011, NW iran-eastern Turkey present-day kinematics: results from the Iranian permanent GPS network, Earth and Planetary Science Letters, 307, 7-34.
- Gheitanchi, M. R., 1996, Crustal structure in Nw in Iran, revealed from the 1990 Rudbar aftershock sequence, J. of the Earth and Space Physics, 23, 7-14.
- Golonka, J., 2004, Plate tectonic evolution of the southern margin of Eurasia in the Mesozoic and Cenozoic, Tectonophysics, 381, 235-273.
- Hatzfeld, D. and Molnar, P., 2010, Comparisons of the kinematics and deep structures of the Zagros and Himalaya and of the Iranian and Tibetan Plateaus and geodynamic implications, Rev. Geophysics., 48, RG2005, doi:10.1029/2009RG000304.
- Hearn, T. M. and James, F. Ni., 1994, Pn velocities beneath continental collision zones, the Turkish-Iranian Plateau, Geophys. J. Int., 117, 273-283.
- Hessami, K., Pantosti, D., Tabassi, H., Shabanian, E., Abbassi, M. R., Feghhi, K. and Solaymani, S., 2003, Paleoearthquakes and slip rates of the North Tabriz Fault, NW Iran: preliminary results, Annals of Geophysics, 46, 903-915.
- Jackson, J., Priestley, K., Allen, M. and Berberian, M., 2002, Active tectonics of the South Caspian

Basin, Geophys. J. Int., 148, 214-245.

- Karagianni, E. E., Panagiotopoulos, D. G., Panza, G. F., Suhadolc, P., Papazachos, C. B., Papazachos, B. C., Kiratzi, A., Hatzfeld, D., Makropoulos, K., Priestley, K. and Vuan A., 2002, Rayleigh wave group velocity tomography in the Aegean area, Tectonophysics, 358, 187-209.
- Levshin, A. L., Ratnikova, L. I. and Berteussen, K. A., 1972, On a frequency-time analysis of oscillations, Ann. Geophys., 28, 211-218.
- Levshin, A. L., Yanovskaya, T. B., Lander, A. V., Bukchin, B. G., Barmin, M. P., Ratnikova, L. I. and Its, E.N., 1989, Recording, identification and measurement of surface wave parameters, In: Keilis-borok, V.I. (Ed.), Seismic Surface Waves in a Laterally Inhomogeneous Earth, Kluwer Academic Publishing, Dordrecht, 131-182.
- Levshin, A. L., Ratnikova, L. I. and Berger, J., 1992, Peculiarities of surface-wave propagation across central Eurasia, Bull. Seismol. Soc. Am., 82, 2464-2493.
- Nasrabadi, A., Tatar, M., Priestley, K. and Sepahvand, M. R., 2008, Continental lithosphere structure beneath the Iranian plateau, from analysis of receiver functions and surface waves dispersion, The 14th World Conference on Earthquake Engineering, October 12-17, Beijing, China.
- Maggi, A. and Priestley, K., 2005, Surface waveform tomography of the Turkish-Iranian plateau, Geophys. J. Int., 160, 1068-1080.
- Masson, F., Djamour, Y., Van Gorp, S., Chéry, J., Tatar, M., Tavakoli, F., Nankali, H. and Vernant, P., 2006, Extension in NW Iran driven by the motion of the South Caspian Basin, Earth and Planetary Science Letters, 252, 180-188.
- Mooney, W. D., Laske, G. and Masters, G., 1998, Crust-5.1: A global crustal model at 5×5 degrees, J. Geophys. Res., 103, 727-747.
- Mottaghi, A., Rezapour, M. and Korn, M., 2013, Ambient noise surface wave tomography of the Iranian Plateau, Geophys. J. Int., 193, 452-462.
- Rahimi, H., Hamzehloo, H., Vaccari, F. and Panza, G. F., 2014, Shear-wave velocity tomography of the lithosphere-asthenosphere system beneath the Iranian Plateau, Bulletin of the Seismological Society of America, 104(6), 2872-2798.
- Reilinger, R., McClusky, S., Vernant, P., Lawrence, S., Ergintav, S., Cakmak, R., Ozener, H., Kadirov, F., Guliev, I., Stepanyan, R., Nadarya, M., Hahubia, G., Mahmoud, S., Sakr, K., ArRajehi, A., Paradissis, D., Al-Ghazzi, R. and Karam, G., 2006, GPS constraints pn continental deformation in the Africa-Arabia-Eurasia continental collision zone and implication for the dynamics of plate interactions, J. Geophysical Research Solid

- Seber, D., Vallve, M., Sandvol, E., Steer, D. and Barazangi, M., 1997, Middle East tectonics: application of geographic information systems (GIS). GSA Today, 7(2), 1-6.
- Shad Manaman, N., Shomali, H. and Koyi, H., 2011, New constraints on upper-mantle Svelocity structure and crustal thickness of the Iranian plateau using partitioned waveform inversion, Geophys. J. Int., 184, 247-267.
- Tabatabai, Mir. Sh., Bergman, E. and Gheitanchi, M. R., 2008, 3-Dimensional upper mantle velocity structure for Iranian Plateau reveales by P_n and S_n tomography, J. of the Earth and

Space Physics, 33(3), 13-24.

- Taghizadeh-Farahmand, F., Sodoudi, F., Afsari, N. and Ghassemi, M.R., 2010, Lithospheric structure of NW Iran from P and S receiver functios, J. Seismol., 14, 823-836.
- Yanovskaya, T. B., 1997, Resolution estimation in the problems of seismic ray tomography, Izv. Phys. Solid Earth, 33(9), 762-765.
- Yanovskaya, T. B. and Ditmar P. G., 1990, Smoothness criteria in surface wave tomography, Geophys. J. Int., 102, 63-72.
- Yanovskaya, T. B., Kizima, E. S. and Antomova, L. M., 1998, Structure of the crust in the Black Sea and adjoining regions from surface wave data, J. Seismol., 2, 303-316.